

РЕШЕНИЕ

№ 39

град Велико Търново, 09.02.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – гр. Велико Търново, в публично съдебно заседание на двадесет и седми януари две хиляди и седемнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Георги Чемширов
 ЧЛЕНОВЕ: Дианка Дабкова
 Константин Калчев

при участието на секретаря Мария Недева и прокурора от ВТОП Светлана Иванова като разгледа докладваното от съдия Калчев адм. д. № 777/2016 г. по описа на Административен съд – Велико Търново, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 191, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Същото е образувано по протест на прокурор при Окръжна прокуратура-Велико Търново против чл. 20, т. 3 (в частта за паркирането), т. 4 и т. 9 от Наредба за опазване на обществения ред в Община Елена, приета с Решение № 46 по Протокол № 18 от 22.09.1992 г. на Общински съвет гр. Елена (наричана по-долу за краткост Наредбата).

Протестиращият прокурор оспорва посочените разпоредби като нищожни, алтернативно незаконосъобразни, като излага подробни съображения, че същите са приети при липса на компетентност и в противоречие с материалноправни норми от по-висок ранг, съдържащи се в Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и Закона за пътищата (ЗП). В съдебно заседание поддържа подадения протест и претендира направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата – Общински съвет гр. Елена, не взема становище по жалбата.

Във връзка с императивните изисквания на АПК, раздел III, гл.Х, съдът е съобщил оспорването по реда на чл. 181, ал. 1 и 2 във вр. с чл.188 от АПК чрез обявление в ДВ бр. 103/27.12.2016 г., чрез поставяне на копие от него на определеното място в Административен съд - Велико Търново и го публикува на интернет страницата на ВАС. Няма присъединили се лица към оспорването, нито встъпили като страни при условията на чл. 189, ал. 2 от АПК.

Великотърновският административен съд, тричленен състав, като съобрази събраните доказателства, доводите на страните и след проверка на обжалвания административен акт в оспорваните му части, приема за установено следното:

Наредба за опазване на обществения ред в Община Елена, приета с Решение № 46 по Протокол № 18 от 22.09.1992 г. на Общински съвет гр. Елена и в частност оспорените текстове от същата, представлява подзаконов нормативен акт, по смисъла на чл. 75 ал. 1 от АПК, приет от орган на местно самоуправление. Атакуваните разпоредби се намират в Раздел Пети „Осигуряване на организация и безопасност на движението“. Съгласно чл. 20 от Наредбата, за осигуряване на безопасното движение се забранява: т. 3 – спирането и паркирането на лекотоварни и товарни автомобили, автобуси, селскостопанска и специализирана техника по тротоарите и зелените площи, освен на обозначените с пътна сигнализация места; т. 4 – снемането, преместването и увреждането на пътната сигнализация; т. 9 – движението, спирането и паркирането на МПС, освен на определените за целта места със ЗДП. Съгласно чл. 23 от Наредбата нарушителите по раздела се наказват с глоби от 50 до 500 лева.

Съгласно приложения протокол от заседание № 18 от 22.09.1992 г. на Общински съвет гр. Елена, от всичко 33 общински съветници в началото на заседанието са присъствали 26. Раздел V е приет с 20 гласа „за“, 1 – въздържал се. Съгласно § 1 от ЗР на Наредбата, същата е издадена на основание чл. 22 от ЗМСМА, ал. 2 от който в съответната редакция гласи, че общинският съвет приема наредби по въпроси от местно значение, отнасящи до комунално-битовата дейност, опазването на обществения ред, опазването на общинската собственост и опазването на околната среда.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи от правна страна:

Протестът е процесуално допустим. Съгласно предвиденото в чл. 186, ал. 1 от АПК, право да оспорват подзаконов нормативен акт имат гражданите, организациите и органите, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от него или за които той поражда задължения, а съгласно чл. 186, ал. 2 от АПК съответният прокурор има право на протест. След като прокурорът е от кръга на визираните в нормата на чл. 186 лица, то неговото оспорване е допустимо и неограничено със срок съгласно разпоредбата на чл. 187, ал. 1 от АПК.

След служебна проверка на оспорените норми от наредбата на всички основания за оспорване по чл. 146 от АПК настоящият състав намира, че разгледан по същество протестът е и основателен по следните съображения:

Оспорените текстове от наредбата са приети в предвидената от закона форма, съгласно чл. 8 от ЗНА и при липса на съществени процесуални нарушения. Същите обаче са нищожни поради издаването им от некомпетентен орган и повтарянето или противоречието на регламентация, въведена с актове от по-висока степен, предвид следното:

Наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен, като приеманите от общинския съвет наредби са подзаконов нормативни актове, съдържащи правни норми, които създават общозадължителни правила за поведение съобразно нормативните актове от по-висока степен за неуредени от тях обществени отношения с местно значение на територията на

съответната община, засягащи неограничен брой адресати /чл. 7, ал.2 и чл. 8 от Закона за нормативните актове и чл. 75, ал.1 от АПК/. Следователно наредбата има за цел да регламентира по-подробно отношения, които не са основни и подлежащи на трайна уредба и поради това не са предмет на приетия вече закон. Такива актове общинските съвети са компетентни да издават, когато това е предвидено от Конституцията на РБългария или закон /чл. 2, ал.1 от ЗНА, чл. 76, ал.1 от АПК/. Следователно нормотворческите правомощия на общинския съвет произтичат от Конституцията или от закона и се ограничават до обществени отношения с местно значение, които обаче не са регулирани от нормативни актове от по-висока степен. Отделно от това общият принцип, регламентиран в чл. 15, ал. 1 от ЗНА, предвижда, че всеки нормативен акт трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен. В този смисъл съдебният контрол за законосъобразност на оспорените разпоредби от Наредбата за опазване на обществения ред в Община Елена, следва да обхване преценката дали регулираните с наредбата обществени отношения вече са уредени с нормативни актове от по-висока степен и дали за приемане на оспорените разпоредби в съответствие с нормите на чл. 2, ал. 1 и чл. 8 от ЗНА органът на местно самоуправление е бил овластен с компетентност за уреждане на обществени отношения чрез регулирането им с подзаконов нормативен акт по чл. 7, ал. 2 от ЗНА.

В случая нормата на чл. 20, т. 3 от Наредбата, в частта относно паркирането („забранява се паркирането на лекотоварни и товарни автомобили, автобуси, селскостопанска и специализирана техника по тротоарите и зелените площи, освен на обозначените с пътна сигнализация места“), урежда отношения, уредени в нормативен акт от по-висока степен – ЗДвП. Съгласно чл. 15, ал. 7 от ЗДвП забранено е преминаването и паркирането на пътни превозни средства в паркове, градини и детски площадки в населените места извън обозначените за това места. Съгласно чл. 98, ал. 2, т. 2 и т. 6 от с.з. паркирането е забранено на платното за движение и на тротоара непосредствено пред входовете на жилищни сгради и гаражи, когато това затруднява достъпа до тях и пред входовете и на прилежащите тротоари на детските заведения и училищата. Чл. 178е от ЗДвП предвижда, че се наказва с глоба от 50 до 200 лв. лице, което паркира пътно превозно средство в паркове, градини, детски площадки, площи, предназначени само за пешеходци, и на тротоари в населените места извън разрешените за това места. Уреждането на отношения, които вече са уредени със закон, дори и с идентично на законова норма съдържание противоречи на чл. 8 от ЗНА, тъй като не е налице неуредено обществено отношение. Налице е и противоречие между предвидените наказания за нарушения по атакувания текст от Наредбата (глоба от 50 до 500 лева) с предвидената в закона глоба за същите нарушения – от 50 до 200 лева. Отделно от това, основателно е и оплакването на протестиращия прокурор, че предвид липсата на легална дефиниция използваният в Наредбата термин „лекотоварни автомобили“ е неясен и създава предпоставки за противоречивото му тълкуване и прилагане. В действителност, въпросните законови разпоредби са нови, въведени след приемането на Наредбата, но това обстоятелство не освобождава местния нормотворец от задължението му да привежда подзаконовите нормативни актове в съответствие с действащите нормативни актове от по-висока степен, в момента в който, вследствие на изменение, отменя или друга законодателна

дейност, възникнат предпоставки, при които е налице противоречие на подзаконовия нормативен акт с по-високия по степен нормативен акт.

Съответно разпоредбата на чл. 20, т. 4 от Наредбата (уреждаща забрана за снемането, преместването и увреждането на пътната сигнализация) възпроизвежда законовата регламентация по чл. 53, ал. 1, т. 1 от ЗП, в която е предвидено налагането на глоби (различаващи се от предвидените в наредбата за това нарушение) за лицата, които извършат или наредят да бъдат извършени нанасяне на повреди или унищожаване на пътищата, пътните съоръжения и принадлежностите на пътя. Пътната сигнализация включва пътните светофари, пътните знаци, пътната маркировка (чл. 14, ал. 1 от ЗДвП), които от своя страна попадат в определението за „пътни принадлежности“ по § 1, т. 4 от ДР на ЗП. Специален текст на частен случай е предвиден и в чл. 177, ал. 2 от ЗДвП, съгласно който наказва се с глоба от 100 до 500 лв. който премахне, премести и повреди или унищожи поставен на пътя пътен знак, без да е създадена опасност за живота или имуществото на трети лица.

Разпоредбата на чл. 20, т. 9 от Наредбата забранява движението, спирането и паркирането на МПС, освен на определените за целта места със ЗДвП. Видно е, че същата не дава първична уредба на неуредени от нормативен акт от по-висока степен обществени отношения от местно значение, а препраща изцяло към нормите на ЗДвП. Същевременно, както правилно сочи оспорващият, в ЗДвП са дадени различни състави на административни нарушения, свързани с неправилното спиране и паркиране на превозни средства (напр. чл. 180, ал. 1, т. 1, чл. 183, ал. 2, т. 1, чл. 183, ал. 4, т. 8 и т. 9), както и за нарушаване на правилата за разположение на превозното средство върху платното за движение (напр. чл. 183, ал. 2, т. 2, чл. 183, ал. 3, т. 5 и т. 6), глобите за които обаче съществено се различават от предвидените в чл. 23 от Наредбата.

Поради всичко изложено съдът счита, че процесните разпоредби на чл. 20, т. 3 (в частта за паркирането), т. 4 и т. 9 от Наредба за опазване на обществения ред в Община Елена са издадени, без на издателя - Общински съвет – гр. Елена, да са предоставени правомощия чрез законова делегация да уреди конкретните отношения при положение, че Наредбата урежда обществени отношения, които вече са регламентирани с нормативен акт от по-висока степен, а именно Закона за движение по пътищата и Закона за пътищата, поради което следва да се обявят за нищожни.

Предвид разпоредбата на чл. 194 от АПК, след влизане на решението в сила, същото следва да се обяви по начина, по който е обявена самата Наредба.

При този изход в полза на Окръжна прокуратура – Велико Търново следва да бъдат присъдени направените по делото разноси в размер на 20 лева – внесена такса за обнародване на оспорването в „Държавен вестник“.

Водим от горното и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, съдът:

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНИ разпоредбите на чл. 20, т. 3 (в частта за паркирането), т. 4 и т. 9 от Наредба за опазване на обществения ред в Община Елена, приета с Решение № 46 по Протокол № 18 от 22.09.1992 г. на Общински съвет гр. Елена.

ОСЪЖДА Община Елена да заплати на Окръжна прокуратура – Велико Търново разноски по делото в размер на 20 (двадесет) лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва и протестира пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

РЕШЕНИЕТО, след влизането му в сила, да се обяви по реда, по който е обявена Наредба за опазване на обществения ред в Община Елена, приета с Решение № 46 по Протокол № 18 от 22.09.1992 г. на Общински съвет гр. Елена.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

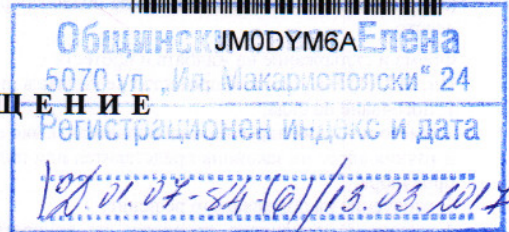
ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.

09.02.17
@- ВТОП
@ Елена

ГР.ВЕЛИКО ТЪРНОВО ПЛ.ЦЕНТЪР
№ 2 Ет.2
Административно отделение
№ на страната в списъка
на лицата за призоваване 2
8.3.2017 г.

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

До ОБЩИНСКИ СЪВЕТ ГР. ЕЛЕНА
като Ответник
Област ВЕЛИКО ТЪРНОВО ГР.ЕЛЕНА

Приложено, връчваме Ви препис от Решение №39 /9.2.2017г. по Административно дело № 777/2016г., постановено от Административен съд - Велико Търново, Административно отделение ., влязло в законна сила на **02.03.2017 година** за сведение и изпълнение.

Приложение съгласно текста

Забележка: Лица, чрез които не може да бъде връчено съобщението, съгласно чл.46, ал.3 от ГПК ПРОКУРОР ПРИ ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА ВЕЛИКО ТЪРНОВО / насрещна страна, лица, заинтересовани от изхода на делото или изрично посочени в писмено изявление на адресата /

Забележка: Вижте указанията на гърба на съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

К.КАЛЧЕВ